

లా రిపోర్టులు గుర్తు పెట్టవలసింది

భారతదేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

రఘువంశీ మిల్స్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ బాంబే సిటీ

(మెహర్ చంద్ మహాజన్, దాస్, వి.వి.యన్.బోస్ మరియు గులాం హసన్ న్యాయమూర్తులు)

ఆదాయపు పన్ను – “పర్యవసాన నష్ట పాలసీలు” కింద అందుకున్న డబ్బు – ఆదాయమా – మూల్యాంకనం – “ఆదాయం” నిర్వచనం – వ్యాపారంనుండి ఉద్భవించని జమ మినహాయింపు – భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, (XI/1922), సెక్షన్లు 2 (6సి), 4(3) (VII).

అప్పీలుదారు మిల్లులు , వాటి భవనం, కర్మాగారం మరియు యంత్ర సమూహాన్ని వివిధ రకాల భీమా సంస్థలతో అగ్నిభీమా చేశారు మరియు “పర్యవసాన నష్ట పాలసీలు” తరహా పాలసీలను కొన్ని తీసుకుంది. వీటి కింద నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) , స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్ లను కవర్ చేస్తూ భీమా చేయబడ్డాయి. అగ్ని కారణంగా మిల్లులు పూర్తిగా ధ్వంసమయ్యాయి మరియు అప్పీలుదారు పర్యవసాన నష్ట పాలసీల కింద కొంత పరిహారం అందుకున్నారు.

నిర్ధారణ , ఈ పాలసీల కింద అందిన మొత్తం డబ్బు “ఆదాయం” కింద భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (6సి) పరిధిలోకి వస్తుంది. మరియు యజమాన్యం ఇంకా వ్యాపార సంస్థ వ్యాపార నిర్వహణ మరియు దానినుండి పొందినవి విడదీయరాని విధంగా అనుసంధానించబడి ఉండడంతో భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంకింద మదింపు చేయబడతాయి. [మొత్తం డబ్బు నష్ట లాభాలకు కేటాయించదగినదని భావిస్తూ గౌరవనీయ ప్రభువులు (దేర్ లార్డ్ షిప్స్) కొనసాగిస్తూ ఇతర అకౌంట్ శీర్షికల కింద పంపిణీ చేయగల డబ్బు అనగా స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) లేదా ఏజెన్సీ కమీషన్ కింద పంపిణీకి సంబంధించి ఏమీ నిర్ణయించలేదు)

షా వాలెస్ అండ్ కంపెనీస్ [(1932) 59 ఐ.ఎ.206] కేసులో “ఆదాయం” యొక్క

నిర్వచనాన్ని “కాలానుగుణ ద్రవ్య రాబడి ఒక విధమైన క్రమబద్ధతతో “వస్తున్న” లేదా ఖచ్చితమైన

మూలాలనుండి ఊహించిన క్రమబద్ధత” ఆ కేసులోని నిర్దిష్ట వాస్తవాలకు సంబంధించిన సూచనతో చదవాలి మరియు అది ఈ తరహా కేసులకు వర్తించదు.

డి కింగ్ వర్సెస్ బి.సి.ఫిర్ అండ్ సెదర్ లంబర్ కంపెనీ [(1932 ఎ.సి.441)] మరియు కమీషనర్స్ ఆఫ్ ఇన్ ల్యాండ్ రెవెన్యూ వర్సెస్ విలియమ్స్ ఎగ్జిక్యూటర్స్ [(1944) 26 ట్యాక్స్ కేసెస్ 23 కేసులు అనుసరించబడినవి. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, బెంగాల్ వర్సెస్ షా వాలెస్ అండ్ కంపెనీ [(1932) 59 ఐ.ఎ.206 కేసులోని తీర్పు ఆక్షేపించబడింది.

బొంబాయి హై కోర్టు తీర్పు ధృవీకరించబడింది.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సీవీలు అప్పీలు నంబరు 55/1950. బొంబాయిలోని 1949 మార్చి 18 నాటి హై కోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తరువు నుండి విశేష అనుమతి (స్పెషల్ లీవ్) ద్వారా అప్పీలు (గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి సి.జి.చాగ్లా మరియు గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి టెన్ డోల్కర్). ఐ.టి.ఎ. నంబరు 2205/1946-1947 లో 1947 సెప్టెంబరు 27 నా ఇన్ కమ్ టాక్స్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్, బొంబాయి ధర్మాసనం ‘ఎ’ వెలువరించిన ఉత్తరువును సవాలు చేసిన ఇన్ కమ్ టాక్స్ ప్రస్తావించబడిన సూచన (రిఫరెన్స్) నంబర్ 5/1948 నుండి ఉత్పన్నం.

అప్పీలుదారు తరపున సి.కె.దప్పరీ , కేంద్ర ప్రభుత్వం సొలిసిటర్ జనరల్ (కె.టి.దేశాయ్ మరియు ఎ.ఎం.మెహతా సహితంగా)

ప్రతివాది తరపున ఏం.సి.సెతల్వాడ్ , కేంద్ర ప్రభుత్వ అటార్నీ జనరల్ (జి.ఎన్.జోషీ సహితంగా)

1952 నవంబరు 3 తీర్పు రాసి వెలువరించినవారు బోస్ జె. — భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922 లోని సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను ప్రస్తావించబడిన సూచనపై బొంబాయిలోని హై కోర్టునుండి వచ్చిన అప్పీలు ఇది. ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్ లోని బొంబాయి బెంచ్ బొంబాయి హై కోర్టుకు కింది పరిస్థితులలో ఈ సూచన చేసింది.

అప్పీలుదారు — మదింపుదారు (అసెసీ) బొంబాయికి చెందిన రఘువంశీ మిల్స్ లిమిటెడ్ అనే పేరుగల సంస్థ. మాకు సంబంధించిన ప్రస్తుత మూల్యాంకన సంవత్సరం 1945-46 మదింపుదారు (అసెసీ) దాని భవనాలు, కర్మాగారం మరియు యంత్ర సమూహాన్ని వివిధ రకాల భీమా కంపెనీలతో భీమా చేశారు మరియు ఆ పాలసీలతోపాటు పర్యవసాన నష్ట పాలసీల తరహా పాలసీలను ఓ నాలుగు

కూడా తీసుకున్నారు. ఈ రకమైన పాలసీ కింద నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) , స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్ లను కవర్ చేస్తూ భీమా చేయబడ్డాయి. తర్వాతి అకౌంట్ శీర్షికల కింద నష్టలాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) , స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) ఖాతాలకుగాను, భీమా చేయబడిన మొత్తం రూ.37,75,000 మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్ ఖాతాకుగాను రూ.2,25,000, మొత్తం వెరసి రూ.40,00,000.

1944 జనవరి 18 న అగ్నిప్రమాదం సంభవించి మిల్లులు పూర్తిగా ధ్వంసమయ్యాయి. దాంతో వివిధ రకాల భీమా కంపెనీలు మదింపుదారు – సంస్థ (అసెసీ) కి ఈ పాలసీల ప్రకారం మాకు సంబంధించిన ప్రస్తుత మూల్యాంకన సంవత్సరం మొత్తంగా రూ.14 ,00,000 చెల్లించబడింది. ఇది ఈవిధంగా రెండు మొత్తాలలో చెల్లించబడింది:-

1944 , సెప్టెంబరు 8 న రూ. 8,25,000 మరియు 1944, డిసెంబర్ 22 న రూ.5,75,000. ఈ చెల్లింపులు మదింపుదారు (అసెసీ) ఆదాయంలో భాగంగా పరిగణించబడ్డాయి మరియు సంస్థకు తదనుగుణంగా పన్ను విధించబడింది. అయితే ఈ మొత్తం పన్ను పరిధిలోకి వస్తుందా రాదా అన్నదే ప్రశ్న.

మేము సూచించిన ప్రశ్నను నిర్ధారించేముందు ముందు , నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) అకౌంట్ శీర్షిక కింద చెల్లింపుగా పరిగణించబడిందని పేర్కొనడం అవసరం. అప్పీలుదారు – మదింపుదారు (అసెసీ) తరపున విద్యావంతులైన సొలిసిటర్ జనరల్ వాదనలను వినిపిస్తూ అది తప్పు అని, ఎందుకంటే అందులోని భాగం స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్) నిమిత్తం మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్ కు కేటాయించబడుంటుందని, అందువల్ల ఏ విధంగా చూసినా పన్ను విధించదగినది కాదని నిషేధించారు.

ఈ వాదాంశం కొత్తది మరియు వాస్తవాంశాల ప్రశ్న ఇమిడియుంది మరియు పరిధిని దాటి తీసుకొనిపోతుంది. తత్ఫలితంగా మేము దానిని పరిశీలనకు స్వీకరించలేము. ప్రొసీడింగులు అంతటా, ఈ కోర్టువరకు , మొత్తం రూ. 14 ,00,000 నష్టలాభాలకు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) కేటాయించదగినదిగా భావించబడినది. ఇతర అకౌంట్ శీర్షికల మధ్య అది వేరుచేయబడినట్లుగా గాని లేదా భీమా సంస్థలు లేదా మదింపుదారు (అసెసీ) గాని అది వేరుచేయబడినట్లుగా ఎన్నడైనా పరిగణించినట్లుగా చూపడానికి రికార్డుగాని , లేదా మేము విభజించేందుకు ఎటువంటి వివరమూ లేదు. అందువల్ల మా నిర్ణయం రాశి మొత్తం నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) అకౌంట్ శీర్షిక కింద

కేటాయించబడుతుందన్న భావనతో కొనసాగుతుంది మరియు ఇతర అకౌంట్ శీర్షికల మధ్య పంపిణీ చేయగల ఇతర డబ్బులగురించి నిర్ణయం ఏమీ చేయము అని మేము స్పష్టీకరిస్తున్నాము.

ఈ కింది సూచనలపై ప్రస్తావించబడిన ప్రశ్న:-

“కేసుయొక్క వాస్తవ పరిస్థితులపై , భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (6సి) ప్రకారం మొత్తం రూ.14 ,00,000 మదింపుదారు-సంస్థ (అసెసీ) ఆదాయంలో భాగంగా పరిగణించబడుతుందా మరియు తదనుగుణంగా భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉందా”

ఈ కేసులో మాకు సంబంధించినవి నాలుగు రకాల భీమా కంపెనీలతో నాలుగు భీమా పాలసీల విషయాలు. నాలుగు కేసుల్లోనూ పస్తుత విషయానికి సంబంధించిన క్లాజులు ఒకే విధంగా ఉన్నా ప్రతి భీమా సంస్థతో భీమా చేయబడ్డ మొత్తాలు భిన్నంగా ఉన్నాయి. అవి ఈ కింది విధంగా ఉన్నాయి.

“పాలసీ నంబరు సి.యల్.10018.....

బొంబాయి హెయిన్స్ రోడ్డు , మహాలక్ష్మి , దగ్గరున్న పైన పేర్కొనబడిన సంస్థ మిల్లులకు సంబంధించి నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్, అగ్ని కారణంగా

భీమాకోసం ప్రకటించిన మొత్తం రూ.40 ,00,000 మరియు 18 నెలల ప్రయోజనాలకోసం మాత్రమే ఈ కింది విధంగా ఉన్నాయి:-

రూ. 37,75,000 నష్ట లాభాలు (లాస్ ఆఫ్ ప్రాఫిట్స్) మరియు స్థాయి ఖర్చులు
(స్టాండింగ్ ఛార్జెస్) కింద

రూ. 2,25,000 ఏజెన్సీ కమీషన్ కింద

రూ.40,00,000 ఈ మొత్తంలో ఈ పాలసీ కవర్ చేసేది మొత్తం రూ.10 లక్షలు మాత్రమే

★★★

పాలసీ నంబరు సి.యల్.10018 కి అనుబంధంగా చేర్చబడిన షెడ్యూలు మరియు అందులోని భాగం. భీమా చేసినవారికి సంస్థ చెల్లించేది:-

ఎ) ఉత్పత్తిలో తగ్గింపు మరియు బి) పని వ్యయంలో పెరుగుదల మరియు స్థూల లాభంలో నష్టం సంభవించిన ఈ కారణాల కింద నష్ట పరిహారంగా చెల్లించాల్సిన మొత్తం

ఆ రెండు పరిభాషల నిర్వచనాలు అనుసరించబడతాయి. మేము వాటిని తిరిగి పేర్కొనవలసిన అవసరం లేదు. ఆ తర్వాత ఈ కింది నిర్వచనాలు చేరుతాయి:-

“స్థూల లాభం — నికర లాభానికి భీమా చేయబడిన స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జీలు) మొత్తాన్ని చేర్చడం ద్వారా ఉత్పన్నం చేయబడిన మొత్తం , లేదా నికర లాభం లేనట్లయితే , భీమా చేయబడిన స్టాండింగ్ ఛార్జీల మొత్తం , ఏదైనా నికర వర్తక నష్టంయొక్క మొత్తం నిస్పత్తిలో తక్కువ భీమా చేయబడిన స్థాయి ఖర్చులు (స్టాండింగ్ ఛార్జీలు) వ్యాపారంయొక్క సమస్త స్థాయి ఖర్చులను (స్టాండింగ్ ఛార్జీలను) భరిస్తాయి.

నికర లాభం — తరుగుదలతో సహా అన్నీ స్థాయి (స్టాండింగ్) మరియు ఇతర ఖర్చులకు తగిన ఏర్పాటు చేయబడిన తర్వాత , ఆవరణలో భీమా చేసిన వ్యక్తియొక్క వ్యాపారం ఫలితంగా వచ్చే నికర వర్తక లాభం (అన్నీ మూలధన రసీదులు మరియు పెరుగుదలలు మరియు మూలధనానికి సరిగ్గా వసూలు చేయదగిన ఖర్చులన్నీ మినహాయించి)

స్థాయి ఖర్చుల భీమా — వడ్డీ రుణాలు మరియు బ్యాంకు ఓవర్ డ్రాఫ్ట్ లపై వడ్డీ , అద్దె రేట్లు మరియు పన్నులు, శాశ్వత సిబ్బంది జీతాలు మరియు నైపుణ్యం కలిగిన ఉద్యోగం వేతనాలు, డైరెక్టర్ ల ఫీజులు, ఆడిటర్ ఫీజులు, ప్రయాణ ఖర్చులు, భీమా కిస్తీలు, (వాణిజ్య) ప్రకటనలు మరియు ఏజెన్సీ కమీషన్.

★★★

నష్ట పూర్తి కాలం — అగ్ని ప్రమాదం సంభవించినప్పటినుండి మరియు ఆ తర్వాత, పద్దెనిమిది వరుస క్యాలెండర్ నెలలు ముగియని సమయంలో అగ్ని ప్రమాద కారణంగా వ్యాపార ఫలితాలు ప్రభావితమవుతాయి.

స్థూల లాభం రేటు — అగ్ని ప్రమాదం జరిగిన తేదీకి ముందు ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఉత్పత్తిని ఆర్జించిన యూనిట్ కు స్థూల లాభం రేటువ్యాపారంయొక్క పోకడలు అందించడానికి

అవసరమైన సదుబాట్లు చేయాల్సిన మరియు అగ్నిప్రమాదానికి ముందు లేదా తర్వాత వ్యాపారాన్ని ప్రభావితం చేసే ప్రత్యేక పరిస్థితులు లేదా అగ్నిప్రమాదం సంభవించకపోతే వ్యాపారాన్ని ప్రభావితం చేసే ప్రత్యేక పరిస్థితులకోసం, ఈ విధంగా సర్దుబాటు చేయబడిన గణాంకాలు దాదాపు సహేతుకంగా ఆచరణీయమైన ఫలితాన్ని సూచిస్తాయి, కానీ అగ్ని కారణంగా, ఆగి తర్వాత సంబంధిత కాలంలో, లభించేవి”

అండర్ లైన్ చేయబడిన (ఇటాలిక్ చేయబడిన) పదాలు లాభాలకు సంబంధించి భీమా మిల్లులు సాధారణ పద్ధతిలో గనక పనిచేస్తే, దాదాపు సాధ్యమైననంతవరకు లాభాలను సూచించేలా ఉందని సూచిస్తున్నాయి.

ఇప్పుడు మేము ఆదాయ పన్ను చట్టాన్ని పరిశీలిస్తాము. సెక్షన్ 3 కింద “మునుపటి సంవత్సరం మొత్తం ఆదాయం” చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి పన్ను విధించదగినది. సెక్షన్ 4 పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే మొత్తం ఆదాయాన్ని నిర్వచిస్తుంది, “మొత్తం ఆదాయం, అన్నీ ఇతర ఆదాయాలనుండి విభజించే లాభాలు మరియు ప్రయోజనాలు.”

కొన్ని నియమాలు ఉన్నాయి కానీ వాటితో ఇక్కడ మాకు సంబంధం లేదు.

పన్ను విధించదగ్గ వస్తువు, “మొత్తం ఆదాయం”, మూడు మూలకాలను, “ఆదాయం”, “లాభాలు” మరియు “ప్రయోజనాలు” అనే వాటిని స్వీకరించినట్లు చూడవచ్చు. ఇప్పుడు ఇవి చాలా సందర్భాలలో అతి వ్యాప్తమయినప్పటికీ, అవి విడిగాను మరియు వేరుపరచదగ్గవిగాను, మరియు సాధారణ ప్రశ్న ఏమిటంటే రూ. 14 లక్షలు ఏదైనా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ అకౌంట్ శీర్షికల కిందికి వస్తాయి. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇది “ఆదాయం” మరియు అందువల్ల పన్ను విధించదగ్గది.

నష్టం లేదా పాక్షికంగా నష్టపోయినప్పుడు మాత్రమే డబ్బు చెల్లించగలదని మరియు అటువంటి పరిస్థితులలో బయటి మూలంనుండి స్వీకరించినది ఆర్జించిన డబ్బు కాదని, దీనిని లాభాలకింద పేర్కొనలేమని, వ్యాపారంలో ఆదాయాలు మరియు లాభాలు లేకుంటే ఆదాయం అంటూ ఏమీ ఉండదని మదింపుదారు (అసెసీ) తరపున వాదనలు వినిపించారు. కానీ అది “లాభాలు” అనే పదంపైన మాత్రమే కేంద్రీకరిస్తుంది. ఇది “లాభం” కాకపోవచ్చు కానీ లాభాలను సూచించే మరేదో అయ్యుండొచ్చు మరియు వాటి స్థానాన్ని ఆక్రమించడానికి ఉద్దేశించబడింది మరియు అందువల్ల సాధారణ మార్గంలో పొందిన లాభాలు లేదా లాభాలకు సమానమైన ఆదాయం.

ఒక వ్యక్తి స్వీకరించిన మరియు అతని మొత్తం ఖాతాయొక్క జమ భాగాన్ని కొనసాగించే ప్రతిదానికి ఆదాయం లేదా లాభం లేదా ప్రయోజనం అని సెక్షన్ 4 లో విస్తృతంగా చెప్పబడింది.

ఆదాయంగా పరిగణించబడని కొన్ని అంశాలను ప్రత్యేకతకోసం కలిగిఉండడం మినహాయించి చట్టంలోని సెక్షన్ 2(6సి) లో “ఆదాయం” నిర్వచించడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నం జరగలేదు. అయితే అది సెక్షన్ లోనే అర్హత పొందింది తప్ప దాని సహజ అర్థం యొక్క సాధారణతను పరిమితం చేయదు. “ఏదైనా మూలంనుండి ఉద్భవించినది” అనే పదాలు నగదు ఎంత విస్తృతంగా వ్యాపించిందో సూచిస్తుంది. అలాగే సెక్షన్ 6 లో కూడా పన్ను విధించదగిన ఆదాయంయొక్క వివిధ అకౌంట్ శీర్షికలను ప్రకటించిన తర్వాత అది “ఇతర మూలాలనుండి వచ్చే ఆదాయం” అనే స్వీకరించబడే పదబంధాన్ని తీసుకువస్తుంది.

అయితే “ఆదాయం” మరియు “పన్ను విధించదగ్గ ఆదాయం” మధ్య వ్యత్యాసం ఉంది. చట్టంలోని అన్ని ఆదాయ వనరులని పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావాలని చట్టం ఆశయం కాదు , ఎందుకంటే బాధ్యత అనేది చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది మరియు నిబంధనలలో అదనపు మినహాయింపులు మరియు పరిమితుల క్రమానుగతులు ఉన్నాయి. వాటిలో చాలామేరకు సెక్షన్ 4 లోని వివరించబడ్డాయి. కానీ వాటిలో ఏవీ ఇక్కడ వర్తించవు. సెక్షన్ 4(3)(vii) మాత్రం ప్రస్తుత ప్రయోజనాల కోసం సామీప్యమైన విధానం:-

“ఎ జమలైనా వ్యాపారంనుండి ఉత్పన్నమయ్యే జమలు కానివి...సాధారణం మరియు పునరావృతం కానీ స్వభావం గలవి.”

కానీ మదింపుదారుని విషయానికి సంబంధించినంతవరకు “వ్యాపారంనుండి వచ్చే జమలు కాదు” అనే పదబంధంలో మానసిక వ్యథ ఉంది.

మదింపుదారు ఒక వ్యాపారసంస్థ. దీని లక్ష్యం లాభాలను ఆర్జించడం మరియు కలిగిన నష్టానికి భీమాచేయడం. సాధారణంగా ఇది ముడి సరుకును కొనుగోలు చేయడం , వాటిద్వారా వస్తువులను తయారు చేయడం , విక్రయించడం తద్వారా మిగులులో లాభం లేదా ప్రయోజనం ఉంటుంది. అయితే సమస్త వివేకవంతమైన వ్యాపారాలమాదిరిగానే ఇది లాభాలను పొందే ఇతర మార్గాలను కూడా కలిగిఉంది, అనగా లాభనష్టాలకి వ్యతిరేకంగా భీమా చేయడం ద్వారా. అటువంటి పరిస్థితులలో చెల్లించిన డబ్బు జమ అని మరియు ఇది మూలధన నష్టానికి విరుద్ధంగా లాభాల నష్టాన్ని సూచించేటంతవరకు, ఈ పదబంధంయొక్క ఏదైనా సాధారణ అర్థంలో ఆదాయ అంశం అని

నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. జమ వ్యాపారంయొక్క యాజమాన్యం మరియు ప్రవర్తనతో విడదీయలేని విధంగా అనుసంధానించబడిందని మరియు ఉత్పన్నమవుతుందని కూడా దానినుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఆ ప్రకారం ఇది మినహాయింపుకాదు.

ఈ ప్రశ్నను కెనడా సుప్రీం కోర్టు పరిగణించింది. ఈ రకమైన జమ “లాభం” కాదని మరియు అందువల్ల పన్ను విధించబడదని నిర్ణయించింది [బీసీ ఫిర్ అండ్ సెడార్ లంబర్ కంపెనీ వర్సెస్ ది కింగ్ (1931) కెనడా ఎల్.ఆర్.435] కానీ అది “ఆదాయం” అవునా అన్న విషయాన్ని కోర్టు విస్తృత స్థాయిలో పరిశీలించలేదు, మరియు ఏమైనప్పటికీ సదరు నిర్ణయాన్ని పీవీ కౌన్సిల్ [(1932) ఎ.సి. పేజీ 441 పేజీ 448 వద్ద] తిరస్కరించింది. గౌరవనీయ ప్రభువులు (డేర్ లార్డ్ సిప్స్) దానిని “ఆదాయం” గా నిర్ధారించారు. తరువాత ఇంగ్లండ్ లోని ఆప్పీలు కోర్టు ద్వారా అనుసరించబడింది మరియు కమీషనర్స్ ఆఫ్ ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ వర్సెస్ విలియమ్స్ ఎగ్జిక్యూటర్స్ [(1944) 26 ట్యాక్స్ కేస్ 23] కేసులో ప్రభువుల సభ (హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్) ద్వారా ఆమోదించబడింది. ఈ నిర్ణయాలకు సంబంధించి అవి వరుసగా ఉన్న చట్టాల ప్రత్యేక పద ప్రక్రియనుండి మారిపోవు మరియు “ఆదాయం” అనే పదానికి మరింత సాధారణ అర్థంతో వ్యవహరిస్తుండడంతో మేము ఇంగ్లండ్ లో తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని ఎక్కువగా ఇష్టపడతాము.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ వర్సెస్ షా వాలెస్ అండ్ కంపెనీ [(1932) 59 ఐ.ఎ.206] కేసులో ఆదాయాన్ని ‘ఏదో ఒక విధమైన క్రమబద్ధతతో లేదా ఖచ్చితమైన మూలలనుండి ఆశించిన క్రమబద్ధతతో ‘వచ్చే కాలానుగుణ ద్రవ్యరాబడి’ కి పరిమితం చేయడం ద్వారా జ్యూడీషియల్ కమిటీ సంకుచిత నిర్వచనాన్ని ప్రయత్నించిన మాట వాస్తవమే. కానీ, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆ వ్యాఖ్యలు తప్పనిసరిగా ఆ కేసుకు సంబంధించిన నిర్దిష్ట వాస్తవాలతో కలిపి చదవాలి.

ఈ రకమైన పునరావృతం కాని జమ అంశాన్ని ది కింగ్ వర్సెస్ బి సి ఫిర్ అండ్ సెడార్ లంబర్ కంపెనీ [(1932) ఎ.సి. పేజీ 441 పేజీ 448 వద్ద] కేసులో పీవీ కౌన్సిల్ పరిగణించింది మరియు గౌరవనీయ ప్రభువులు (డేర్ లార్డ్ సిప్స్) షా వాలెస్ అండ్ కంపెనీ [(1932) 59 ఐ.ఎ.206] కేసు నిర్ణయించినప్పుడు ఈ రకమైన సందర్భాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకున్నట్లు మేము భావించడంలేదు.

సౌలిసిటర్ జనరల్ ప్రస్తుత సంబంధిత నాలుగు పాలసీలలో మూడింటిలో ఉన్న ఉపనిబంధన (క్లాజ్) ను తీవ్రంగా బలపరుస్తూ ప్రస్తావించారు. లాభాలలో నష్టాన్ని తగ్గించుకోవడానికి భీమా చేసిన వ్యక్తి తాను చేయగలిగినంతా చేయాలి మరియు వ్యాపారాన్ని తిరిగి ప్రారంభించేవరకు డబ్బు

చెల్లించబడదని పేర్కొనబడిన ఉప నిబంధన (క్లాజ్) అది. అయితే , ఇది డబ్బు లాభాల నష్టానికి , వ్యతిరేకంగా నష్టపూర్తిగా చెల్లించబడిందని మరియు అది ఆదాయం లేదా లాభాలు కాదని, లేదా సెక్షన్ పరిధిలో లాభం కాదని ఆయన వాదించారు. డబ్బు క్లెయిమ్ చేయడానికి కొన్ని నిబంధనలను పాటించవలసి ఉంటుంది కాబట్టి ఈ జమలు ఆదాయ పరిధిని ఎలా కోల్పోతాయో మాకు అవగతం కావడంలేదు. మా అభిప్రాయంలో మొత్తం రూ.14 ,00,000 పన్ను విధించదగ్గదన్న హైకోర్టు నిర్ణయం సరైనదే. అప్పీలు విఫలమైనదిగా పరిగణిస్తూ ఖర్చులతో కొట్టివేయడమైనది.

అప్పీలు కొట్టివేయబడినది.

అప్పీలుదారు ఏజెంటు: రాజేందర్ నారాయణ్

ప్రతివాది ఏజెంటు: పి.ఎ.మెహతా